

[Justitsministeren.]

hedens, hvad han også selv var inde på, berører spørgsmålet om priskontrolrådets virksomhed, altså spørgsmålet om administrationen af prisloven, som ikke sorterer under justitsministeriet. Jeg synes ikke, jeg som justitsminister har anden opgave her end at udtale mig om spørgsmålet om, hvorvidt de foranstaltninger, der er tale om i denne konflikt, vedrører biograflovens § 7, og det fremgik også med al tydelighed af det ærede medlem hr. Johs. Christiansens indlæg, at det i hvert fald var det, han ønskede.

Jeg er ganske klar over, at det er en meget kraftig reaktion, man har tænkt sig i denne specielt foreliggende annoncekonflikt, men den nærmere vurdering af den må efter de synspunkter, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremkom med, høre ind under priskontrolrådet, og jeg ved, at dets overvejelser endnu ikke er afsluttet. Jeg er bekendt med, at den omstændighed, at en aftale er blevet registreret i priskontrolrådet, ikke betyder, at den er blevet godkendt — det fremgår vist også af det lovforslag, der blev behandlet her i tinget i går; men det er som sagt et spørgsmål, der henhører under priskontrolrådet. Det er rigtigt, som det ærede medlem har fremdraget, at det, der er tale om i denne konflikt, er en speciel vedtagelse i den konkrete konflikt af en speciel sanktion; det fremhævede jeg også i min tale i går, og jeg pegede bare på, at den sanktion, der er tale om, ligger nær op ad den sanktion, der er fremhævet i de generelle vilkår.

Det ærede medlem fremhævede til slut, at statens eget biografteater for så vidt var med i konflikten, uanset at dette biografteater ikke er medlem af biografforeningen. Jeg kan om dette spørgsmål oplyse, at det er rigtigt, at dette biografteater ikke er medlem af biografteaterforeningen, men så vidt jeg har kunnet få oplyst, er der heller ikke tale om, at man i og for sig mener, at dette teater er bundet af konflikten; med andre ord, hvis dette teater ønskede at annoncere, ville det ikke medføre nogen sanktion overfor det.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg forstår den højtærede minister sådan, at hun altså ikke har taget noget som helst standpunkt til, hvordan man må bedømme det misbrug, der

formentlig her er sket af en eksklusivaf-tale. I denne forbindelse vil jeg dog gerne sige til den højtærede minister, at det er et spørgsmål, om den højtærede justitsminister er berettiget til at gå så let henover dette spørgsmål, idet man jo må huske på, at denne boykot iværksattes af en række erhvervsdrivende, der alene har fået deres erhverv på grund af, at justitsministeren har tildelt dem et erhvervsmonopol. Derfor forekommer det mig, at det er en af de ting, den højtærede justitsminister må overveje, også med henblik på hele den gældende biografteaterlovgivning og eventuelle ændringer i denne.

Må jeg dernæst endnu sige, at jeg, når den højtærede minister siger, at sanktionen ikke vil kunne anvendes overfor statens biografteater, er ganske klar over dette; men det vil altså sige, at til trods for at den ikke kan det, har statens biografteater bøjet sig, og set udfra mit synspunkt kan jeg vanskeligt tænke mig andet, end at det må have sit udspring i, at også statens biografteater er bange for, at der i tildelingen af film kan tages hensyn til det forhold, at man ikke bøjede sig for den boykot, man ikke var pligtig til at bøje sig for. Jeg ved ikke, om den højtærede justitsminister lagde mærke til, at jeg spurgte, om det var rigtigt, at denne boykot var iværksat i henhold til bestemmelser i de aftaler, som er sluttet, og som er registreret hos prismyndighederne. Jeg må gå ud fra, at det ikke er rigtigt. Den er formentlig iværksat i henhold til en ganske konkret indgået aftale med forpligtelse for parterne til at bringe disse tvangsmidler i anvendelse.

Justitsministeren (Helga Pedersen): I anledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards seneste betragtninger skal jeg kun bemærke, at jeg mener, min pligt som justitsminister må være at påse, om biografloven bliver overholdt. Med hensyn til spørgsmålet om sanktionerne efter prisloven mener jeg, at man må se således på det, at prisloven har gjort op med disse sanktioner: Hvis de skal have indflydelse på justitsministeriets område, må det være indirekte derved, at sanktionerne, hvis de endte med, at den pågældende institution f. eks. ikke ville rette sig efter dem, således at man endte helt ovre i straffebestemmelserne, så kunne falde ind under de områder, biografteaterloven omhandler.